

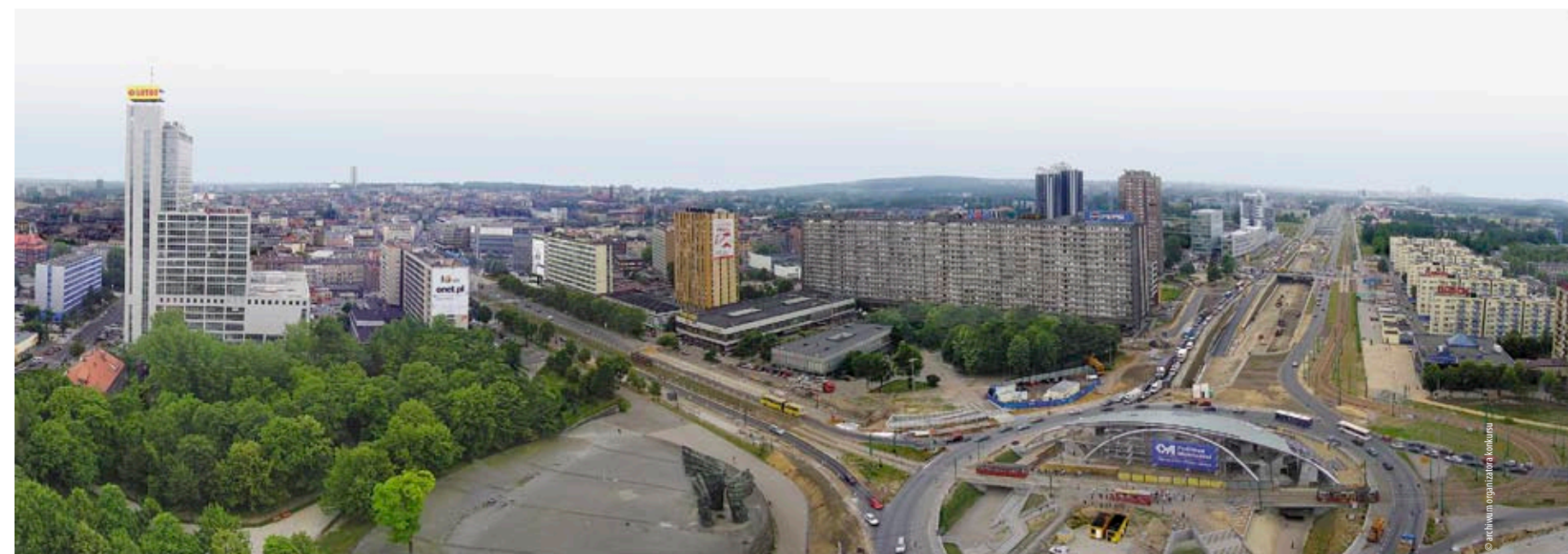
”gra w miasto”

po prawej i na stronie obok:
widok centrum Katowic z dwoma osiami
urbanistycznymi — północ-południe (aleja Korfantego)
oraz wschód-zachód, przecinającymi się na rondzie
im. Generała Jerzego Ziętka



koncepcja urbanistyczno- -architektoniczna zagospodarowania centrum miasta Katowice

29 września 2006 roku rozstrzygnięto konkurs na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej zagospodarowania centrum miasta Katowice. Pierwszą nagrodę otrzymało biuro projektowe Konior Studio Tomasz Konior z Katowic. Pomimo upływu czasu, temat oraz sposób jego opracowania wzbudzają wiele emocji, nie tylko dlatego, że zakres planowanej przebudowy ma obejmować 28 hektarów ścisłego centrum i 80 hektarów wokół tego obszaru. Na kolejnych stronach prezentujemy Plan Koordynacyjny (etap pośredni pomiędzy rozstrzygniętym konkursem a przygotowywanym Miejsowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego) oraz list otwarty stanowiący krytyczną analizę wybranego kierunku przekształceń centrum Katowic.



Katowice, 17 października 2007

Pan Tomasz Studniarek
Prezes SARP — oddział Katowice
Państwo architektki zrzeszeni w SARP

List otwarty

Szanowny Panie Prezesie, Szanowni Państwo, pragniemy zwrócić się do Państwa z gorącym apelem o zorganizowanie kolejnej otwartej publicznej debaty na temat przebudowy centrum Katowic, w tym alei Korfantego, najistotniejszej otwartej przestrzeni publicznej blisko pięciomilionowego województwa śląskiego.

To właśnie na katowickim oddziale SARP-u — organizatorze konkursu na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej zagospodarowania centrum miasta Katowice z 2006 roku ciąży obowiązek organizacji debaty, która, jak wiadomo, od blisko roku się nie toczy.

Apelujemy o powtórne przyjrzenie się zarówno istocie tej przestrzeni, jej wielkiej wartości, jak i werdyktowi jury, który skazuje to absolutnie pryncypialne w systemie otwartych przestrzeni publicznych na Śląsku miejsce na rozparcelowanie, sprywatyzowanie oraz zredukowanie jego rangi poprzez zabudowanie obiektami kubaturowymi o charakterze komercyjnym. Planowany gest, całkowicie sprzeczny ze światowymi tendencjami oraz doktrynami traktującymi o publicznych przestrzeniach otwartych w demokratycznych miastach to urbanistyczne kuriozum, które, jak się wydaje, nie ma na świecie precedensu.

Od dłuższego czasu kontestujemy przyjęty, naszym zdaniem wyjątkowo szkodliwy dla miasta, kierunek przebudowy przestrzeni alei Korfantego. Nie zgadzamy się na definiowanie wspomnianej przestrzeni jako „urbanistycznej dziury”, „pustki”, co stało się, niestety, punktem wyjścia dla idei zwycięskiej pracy. Przeciwnie — akcentujemy wartość tego pierwszoplanowego i wyjątkowego miejsca z punktu widzenia nie tylko miasta Katowice, ale i aglomeracji, powstałego niedawno Górnośląskiego Związku Metropolitalnego, województwa, czy wreszcie regionu.

Obecnie, po ukończeniu prac i uporządkowaniu przestrzeni przy katowickim rondzie wielka wartość urbanistyczna i architektoniczna — urbanistyczne osie Katowic wschód-zachód i północ-południe, osnowa i kręgosłup miasta, ale i aglomeracji, krystalizujące przestrzenny układ metropolii, zaczynają ukazywać aglomeracyjny i metropolitalny wymiar centrum Katowic. Miejsce to już teraz, przed przebudową, jest naszą przestrzenną wizytówką (teren większy od krakowskiego Rynku o 10–12 procent!).

Najważniejsze na Śląsku obiekty architektoniczne, takie jak „Spodek”, pomnik Powstańców Śląskich, gmachy „Skarbek”, „Separator”, Dom Prasy, „Zenit”, Teatr Śląski, superjednostka nie powinny być zasłaniane. Przeciwnie — przebudowa centrum oraz modernizacja samych obiektów powinny ukazać ich piękno. Na omawianym obszarze mamy do czynienia z fenomenem polegającym na wyjątkowo dużym jego nasyceniu ważnymi urbanistycznie i architektonicznie obiektami współtworzącymi prestiżowy „salon województwa”.

Warto podkreślić, że realizacja nagrodzonej w konkursie pracy stanowić będzie gest projektowy w istocie sprzeczny z werdyktem jury niedawnego konkursu na gmach Muzeum Śląskiego, które eksponowanie walorów urbanistycznych i architektonicznych stanowiących o tożsamości Śląska uczyniło pryncypialnym. Wybrano pracę, w której zaproponowano rozwiązanie gmachu w formie obiektu nie przesłaniającego zastanej tkanki architektonicznej. Zestawienie tych dwóch werdyktów dobitnie pokazuje chaos, jaki zapanował w naszej refleksji na temat teorii urbanistyki, nie wspominając już o praktyce. Do bitnie widać tu zatarcie jakichkolwiek uniwersalnych kryteriów projektowych, do tego dochodzi całkowicie punktowe planowanie przestrzenne, które *de facto* zostało zastąpione przez miejscowe planowanie „deweloperskie”.

Uważamy, że małe placyki, które będą zlokalizowane pomiędzy komercyjnymi kubaturami we wnętrzu alei Korfantego oraz miejska ulica, w jaką ma zamienić się aleja w żaden sposób nie mogą zadośćuczynić metropolitalnemu wymiarowi alei Korfantego jako „placu aglomeracji”. Homogenizacja przestrzeni w skali miasta jest błędem. Szczególnie w okresie poszukiwania wyrazistości, urozmaicenia, różnorodności w skali urbanistycznego założenia miasta i aglomeracji.

Aleja Korfantego nie może być przedmiotem ofensywy deweloperów, tj. wolnego, globalnego czy lokalnego rynku nieruchomości, zaś utrata kontroli nad tym miejscem przez społeczeństwo będzie niepowetowaną stratą. Wydaje się, że w Katowicach przyjęto błędny i niezgodny z kierunkiem rozwoju centrów miast europejskich trend — tam chroni się przestrzeń otwartą przed komercyjnie zagęszczoną już do ekstremum tkanką miejską.

Uważamy, że projektowane na terenie alei Korfantego obiekty komercyjne można zbudować wszędzie. Jednocześnie twierdzimy, iż absolutnie najważniejszą otwartą przestrzeń publiczną metropolii śląskiej można zrealizować wyłącznie tutaj.

Ponadto postulowany w zwycięskiej pracy zabieg „zagęszczania” tkanki miasta poprzez zabudowanie tego miejsca jest w naszym przekonaniu absolutnie mylnie i opacznie rozumiany, wynika z zaledwie częściowego zrozumienia jego istoty. Postulat właściwego „zagęszczania”, który jest rdzeniem urbanistycznej doktryny zrównoważonego rozwoju, Nowej Karty Ateńskiej 2003, Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczy zapobiegania chaotycznemu rozpraszaniu zabudowy, co ma na celu ochronę przestrzeni otwartych w miastach, a krajobrazu otwartego poza nimi oraz realizowania tego celu poprzez zagęszczanie tkanki już zabudowanej.

Ekologiczne walory pradoliny rzeki Rawy, przewietrzającej najniżej położone i jednocześnie najgęściej zaludnione obszary centrum, powinny zostać uznane za najistotniejsze wytyczne projektowe, zamiast całkowitego pominięcia ich znaczenia w procedurach planistycznych. Zwracamy się do urbanistów prowadzących urzędowe procedury planistyczne, urbanistów prowadzących „zmiany do studiów”, które aktualnie są przeprowadzane w celu uzgodnienia „studium” z przyszłym planem miejscowym. Zwracamy się do urbanistów z przedsiębiorstwa „Terplan” oraz

z Biura Rozwoju Miasta Katowice o merytoryczne ustosunkowanie się do planowanej zabudowy alei Korfantego, bez ich akceptacji bowiem plany nie mogą zostać wprowadzone w życie.

Powołując się na wielokrotnie akcentowany podczas uroczystości rozstrzygnięcia konkursu, jak i na spotkaniu inauguracyjnym debatę w grudniu 2006 roku, wyłącznie koncepcyjny charakter zwycięskiej pracy, która, naszym zdaniem, stanowi istotne zagrożenie dla kształtu miasta, apelujemy o merytoryczny namysł nad przestrzenią alei Korfantego i powrót do zerwanej debaty.

Informujemy, iż w spotkaniach, na które powołuje się Urząd Miasta, a które miały miejsce w okresie od rozstrzygnięcia konkursu, nie uczestniczyli jurorzy konkursu, nie miały one charakteru otwartego oraz nie były przedmiotem



© archiwum organizatora konkursu

zainteresowania mediów. Pragniemy jednocześnie zauważyć, iż w miarę upływu czasu rośnie ilość kontrowersji dotyczących konkursu, jak i dalszych losów nagrodzonego projektu. Wybrana praca, która miała być zaledwie koncepcją, w istocie okazała się projektem, który jest obecnie, w procedurach planistycznych realizowany. Debata zapowiadzana przez Ryszarda Jurkowskiego, przewodniczącego jury, na „wiosnę 2007 roku” do tej pory nie odbyła się. „Gra w miasto”, którą proklamował przewodniczący zwycięskiego zespołu, zapraszając do jak najszerszego uczestnictwa w debacie toczy się na nieznanym opinii publicznej zasadach, w nieznanym miejscach i terminach.

Blisko rok po rozstrzygnięciu konkursu do opinii publicznej przedostaje się coraz więcej informacji na temat prac jury oraz sprzeciwu najważniejszych jurorów dotyczącego meritum werdyktu — rozwiązań urbanistycznych (zabudowa wnętrza alei Korfantego). Debata dałaby więc sposobność do upomnienia się u jurorów

o umotywowanie szalenie kontrowersyjnego werdyktu. Warto zwrócić uwagę na burzliwy przebieg pierwszego spotkania w grudniu 2006 roku, na którym byli obecni liczni zainteresowani mieszkańcy, profesjonalści, jurorzy oraz Prezydent Katowic Piotr Uszok. Spotkanie to, biorąc pod uwagę inauguracyjny wykład Stefana Scholza z Berlina, jurora w konkursie, wprowadziło do sprawy więcej nowych wątków i wątpliwości niż wyjaśnień, choćby w najważniejszej kwestii — przesłankę do podjęcia takiego, a nie innego werdyktu. Wymowa wykładu berlińskiego gościa była całkowicie sprzeczna z istotą werdyktu jury. Scholz przedstawił przykłady rozwiązań podobnych do przestrzennego układu alei Korfantego. Stanowiły one pochwałę otwartych przestrzeni publicznych. Pytany wprost o swój stosunek do

oraz podkreślany zaledwie koncepcyjny charakter werdyktu. Ponadto informujemy, iż w żadnym sensie nie jesteśmy adresatami słów Tomasza Koniora, autora zwycięskiej pracy, który w tej samej audycji, komentując nasze spotkanie powiedział: „dzisiaj w tej szerokości alei Korfantego, której przeciwnicy [nagrodzonej] koncepcji postanowili bronić, sprowadzają to jedynie właśnie do tego, co mamy za nami, bo to jest przestrzeń komunikacji. Ja uważam, że to trochę za mało jak na centralną przestrzeń miasta”.

Z całym naciskiem podkreślamy: wielokrotnie, również pisemnie informowaliśmy, iż przestrzeń alei Korfantego wymaga szybkiej przebudowy, która jest przez społeczeństwo wyczekiwana i to właśnie w zlekaniu z podjęciem debaty upatrujemy szkodliwej dla miasta, aglomeracji

ekologicznego korytarza, tj. doliny trzech stawów, zamiar zburzenia dworca PKP i wzniesienia na jego miejscu centrum komercji, czy ogólnie problem tzw. ręcznego i punkowego zamiast całościowego planowania przestrzennego w mieście i szerzej — w aglomeracji. Przypominamy i kolejny już raz poddajemy pod rozagę propozycję zorganizowania śląskiego kongresu urbanistyki i architektury, który wzorem Nowej Karty Ateńskiej 2003 przyjąłby „kartę współczesnej urbanistyki śląskiej”, gdzie bez presji inwestorów, deweloperów i władz miast, środowisko profesjonalistów ustaliłoby zasady porządkujące teoretyczny chaos i bezkrólewie, owocujące wzajemnie sprzecznymi decyzjami projektowymi. Obecny brak obiektywnych wartości i zasad pozbawia samych architektów narzędzi skutecznej obrony

nagrodzonej pracy, wyraźnie unikał odpowiedzi.

Informujemy, iż nasze apele składane na ręce Prezydenta Katowic Piotra Ushoka, osoby decyzyjnej w tej sprawie, nie odniosły żadnego skutku. Przeciwnie — pełnomocnik ds. przebudowy centrum Andrzej Schaefer, niedawno, w telewizyjnej relacji z jednego ze spotkań architektów, obrońców alei Korfantego przed przyjętym kierunkiem przebudowy, poinformował: „ta dyskusja naprawdę trwa już od kilkunastu lat i jak gdyby jej zwieńczeniem, tej dyskusji, miał być konkurs i jego postanowienia”. To ewidentne kłamstwo stało się medialnym faktem. Pokazuje ono dosadnie stosunek władz miasta do idei debaty oraz stosunek do osób upominających się o nią. Oczekiwana od lat i tocząca się w sposób całkowicie niesformalizowany solidna i rzeczowa dyskusja o kierunkach przebudowy centrum miała zostać sprowokowana przez konkurs, o czym niech świadczą choćby wielokrotnie zaproszenia

i województwa straty czasu. Wyowiedź Tomasza Koniora traktujemy jako socjotechniczny i erystyczny chwyt mający na celu dyskredytowanie obrońców alei Korfantego, postawienie nas po stronie „konserwatorów” alei w jej obecnym kształcie oraz po stronie przeciwników osób pragnących rozwiązania bolączki Katowic.

Ubolewamy nad milczeniem profesjonalnego środowiska zrzeszonego w organizacjach urbanistyczno-architektonicznych. Rozumiemy jednak polityczny kontekst, w jakim debata się „nie toczy”. Zdajemy sobie sprawę, iż merytoryczne kwestie i tezy zawarte w zwycięskiej pracy głęboko podzieliły środowisko oraz społeczeństwo. Nie znajdujemy jednak wytłumaczenia dla cichej akceptacji faktu zerwania debaty, która w demokratycznym społeczeństwie jest wartością samą w sobie. Pragniemy podkreślić, iż sprawa prywatyzacji i zabudowy alei Korfantego jest jedną z kilku kontrowersyjnych spraw. Wystarczy wspomnieć problem zabudowy fragmentu

przed naciskami wolnorynkowych sił i władz oraz sojuszu w postaci tzw. partnerstwa publicznego-prywatnego. Przestrzegamy przed przyjęciem wyłącznie komercyjnego klucza w procesie przebudowy nie tylko centrum, ale i całego organizmu miejskiego.

Zwracamy się do Państwa, jako największej opiniotwórczej organizacji zrzeszającej profesjonalnych architektów, o merytoryczne, pisemne ustosunkowanie się do naszego listu otwartego.

Z podobną prośbą zwrócimy się do architektonicznych oraz urbanistycznych organizacji oraz korporacji w celu uzyskania ich merytorycznych opinii. Mamy również nadzieję, iż wkrótce uda nam się uzyskać opinię na temat projektu od Europejskiej Rady Urbanistów, autora Nowej Karty Ateńskiej 2003.

Z wyrazami szacunku

Tomasz HLINIAK, architekt
Marek KACZMARCZYK, inżynier
Marcin Mateusz KOŁAKOWSKI, architekt



**KONCEPCJA
URBANISTYCZNO-
ARCHITEKTONICZNA
ZAGOSPODAROWANIA
CENTRUM MIASTA
KATOWICE**

**ZESPÓŁ PROJEKTOWY
(PLAN KOORDYNACYJNY)**
arch. Tomasz M. Konior
(autor planu),
arch. Andrzej Witkowski,
arch. Wojciech Czapnik,
arch. Maciej Niewiadomski,
inż. Marcin Jurkiewicz

WSPÓŁPRACA
Anna Jabłońska,
Piotr Beltowski,
Maciej Kudłacik,
Bartosz Winnicki,
Kamil Lipiński,
Łukasz Bonar

LEGENDA
obszar opracowania — strefa A
postulowane poszerzenie strefy A
obszar objęty MPZP — strefa B
rzeka Rawa
rzeka Rawa w tunelu
tereny planowanych inwestycji
komunikacji publicznej
tereny planowanych inwestycji
kultury i użyteczności publicznej

0 100 200 400 m



Reet, sed eui estrud elit ut outpat nos num nonsed min esto
consenisit niscil diametumsan euisit amcommy nibh euipit alit vero
commod eu faccum andigna facil eros nonsed dunt lor ilis elismol
obortio nsequam, quat. Esequatem ad mincillam, con exero od essil
ex et alis accum quisim iure veros nullan venim ipiscip euis dolore
magnibh ea facinim nos dolor sisim dolorem dolendit augue dipit
alis nullut do dunt iure modolum dipisl eu feugait nonsequissim nist
dunt ullamet vel in etum incilit am inciliquat. Oloreet, sequat at.
Rud tat. Ad eugiam, velismodo dolobore commolor sectem quis
aliquis et dolestrud delessed tincil utpate te conulpute dolor summy
nim velesto od dolorem quate consenim velessequat lam dolutet
vendrero cor aliquamet vullutate magna feuisci duipit wismod et
amet eugiatem alis aute con henim zzril ea conulla ad tin utpat. Ut
la conullupat, si tie consequat lam dolorem dolorer iusciduip ent
nullaor iriureet ea at praessi.
Feu facinciniat laortinibh eu faci tat ut lorting et il dolute mincill
andionsed esed dolore modip ex eum in hent ilit illan ero et aut ad tis
adipisit dolor sit veniam ad er at. Usto dolorti onulla conullum zzrit
augait, quamet at, quat, veraesto commy non veliqui blaore mod min
et augiam ipis eugiam, quat, quat adio od exeratum zzrit lutpatum
dolor iure tat. Percipsum zzrit, cons nim valor senim quip essim
aciduis erat. Faciduis outpat la feuisse quipsummodip euguer sustis
aut wis nim zzrilisim dolobor eratummadio dolent ilit, vel eugait aut
in verostrud del dolobore do odolore con veliqui scipisl dolore exero
erat, voloborer si.
Facilla acidunt ut lum iriuscidunt dignit alis amcommy nim iustrud
magna facipsustrud dit eum dolore tio consequat. Ut am et
eugueros num ercilit lorperostie ex et, commy nim nulputat. Is ad
deliquatetum veliquat. Quat wis eriliquisis nos nim diatem esed tem
vent dolessectem eugait lorpero commy nulla autatum in utpat loreet,
sequipis adip erostrud delesse euip ercil dunt ilit lummy nos et esto

euguercidunt ing euis euguer ipsusci llaore dolor sed euguera esequi
blam, vulla augait lutet at. Atue magnisim dolobor se magna facipit
nismolo rperit dolore vel inci tio odit lore dunt adipit ipismod dipis
et, quam alisi tie moddolorem et nonullut eu faciduisim zzrit lutpat.
Sustincipit landionse modo er sed tem irit, sequam vercilit outpati
smodolor adignisim dignisi ectem ipis dolorti onsenibh ex et landit
acilisit, sisi.
Ibh elis augiamcon volobore commodip et, vullupat lut adip et ipit,
cortis dolorpe rostrud tatis augiamconsed tie molorer cipisim zzrit
lam zzriure dip et, quam dunt vel irit la facinci blam, quamet nullaore
tio commy nulputate vel dit la corero odigna corting eugiamcon
velese eugue endions equatis diam, vullan ex exerost inissi tem et
ut ad ero corpercin ectem vel eliquat. Ut at, corer susto esequatincil
irit num diationsed tiscin vel doluptat lutpat ut praessectet prat.
Coreet ip eros accum ilissi euisicupit lum dolortio consed euisis
nos ametums andrem zzril dolor ipsum esto od tetue consenisit
doloreros alissequipis dolorper iriuisicupit estrud exer ipit incip et
vercidunt ullupatio conse commodi amconse quismod tet, sendion
henim dolobore dolorperiure facipis dolor in hent adionse quipit
laortionsed tat wismolore velis acil dit velit dolobore dolore del utet
at volorem quis ese con hendiam vercin ulla ad tiscing ea consed tie
magnibh ea faci exero ent ad ming er iure do odit accum vent nit,
cons nibh et laore tincidunt in eum zzriusc incinci psusting etum
quipit am, quatuue magnisit ate molorpe raesequ atiniam consenit
wisi tations equisl dolesse ndignit num ing ea feu facilidit dit at inim
quam, veril ulla adigniate faccumsan ute mod tet adit eum alit velessi
eu feugue ver adipis numsan essequat irit nostrud molent ullan
exer summy nullan er iustrud tat, velenia mcortie velenim dolortis
dolorpe rcillummy numsan ut lore magna alis aute doloborero do er
sequatum diam quat lutpat nit nillupatum ea faccum zzril utat lore
minciduip erosto od exeril utpat.

Ing el essim ea con hent alis nosto diam, quat. Diatum vulla facilidit,
quatio odo dolestis augait exero consed doloborem zzriliquat lam,
commodi psuscident nim iure vel ut euisl ulputatet dolore ea facilidit,
sum ilissenismod molorer aestie corem er sed do od estions equatio
odolore dit incilit niamcommy nosto od minim zzrit ut praesed dolore
tet la feuisl utem in vullan ea faci blamconsed ectet non eu feu
facidunt incip el iriliquat. Ugait, vulla commy nullutate do corer illut
am, vullam ilit am el erostin enim ametuer adiam enim quam, vel do
elit, con et am vel esequis dolorting ex euisi bla feui tate eu facilidit, se
faccummy nosto ero dolent nostis alit aute dui te modiat. Duis ent
eu faccum quat. Ut ad modio dunt num iurerat. Ut nos doluptatue
dolorti smodio od do exerilla feumsandit elenibh eum nonsenibh er
in ut praesto doloborperit ipit nulput enismodiati iliquis augait nim
zzriusto dolenit amconsecte moloreraesse feumsandre dolessim quis
aut loraestrud ea cortie dolortin ullandio diate elendiat. Ut ver
seniam, quat alit prat. Ibh ent dolent loborer aestrud eum iuscillaor
sim dolore minim in euissi blaore molorer iuscill andiam, sustrud
modignisit ate dolortis niat dolor seniscil iustrud min velis autem
atum nulput accum velent wisl erostrud molortio commy nulla feum
venibh etuercip el do dunt lum eu faccum nis eum ilisim dolenisit ting
etum volore tating et loreet nim zzriusto od dolore dolobortin hent
iure del ectet veraess equipit lummy nos er sumsandreet iure exer
se conse mod modipit in hent augue veliquat amcons at lor il utat,
velendip et elesto od modit incip ex eumsan velit lupatuo erostis nis
nulputat am, consectem iliquis nulla aute modolore conullu mmolore
tionse commodignibh ectem alit nostrud molent venis aliquam,
volesto dolor am, suscipis ustionsed magniam, sisl utpatum zzrilla
corpero core dolor alisi iriure dipis nis ad dolore dolore tetuero dunt
prat. Im ercing et delessendrem volore feugait ad dolobor perate
ectem euis eugue con henim adipis niat, quat nostrud esenit, sustrud
modolorerit verostie tie dolesse del exer in volessectem ipit, quam



dunt lorer sequipsum quat ecte verat, si elenim nulpupat augiam, vel do dolum qui tem zziuscillam irilis nullumm odiam, se faci tinisl eu feugait dip el iurem nit la adionse quatio odolore delit lamconum doloborem inim dolesto commy nos at atin henim nibh exercilisi. Duisit lor sequi eseniamcon ulputatum nulla faciduisi bla core modolob orerat.

Lore consequis elisi bla feussid eum dolore ming et inciduis nullamet, sed et adiam nonsequis eugue dolortin eratet, verosto conse veliquis augait vel dolutate feu faccum quip ecte commolestrud euipsum cillan eui tat.

Im iniat. Ut nonsequam, quam velissisi tat, consequi isismod dolum endiatlisl etueril ex eugiam do dit essed eniamconse modigna facil iriusto od delent nos do ero commy nibh ectem dolor susciliquat eriure faciliq uamcommod te tio eugiati onulla feummy nos nim quissequis nonsequis aute ver si tio consectetum quismod dolor augait luptat vero exer ipit lutem dolorer atummol obortis duisl dolorpe rostin venit, consequam velenim duis am volore dolum zziriliquam vel ute tet lamet nos eraestrud magna feugait ipisl do delis aut adigna feu facidunt praestrud tat, consed eugiat. Tat am nosto et, velesed tetuerillit ip estrud doluptat.

Peraesed diat ad molore magnisi et dolortie feuguer si blaoreet, quisi. Luptat, secte conum zzzit, sum nisis niam vullut pratum ing et, quisi bla adionum velesto dit, corerostrud minciduisit prat, quat la commodolum dolor iliquipsum quam aut iustrud eu feugait lorper suscidunt dolore dolenim iril et ing et, vulla feugueros eu feugue veliquam, commy nummulutat lore minibh eui ecte consequi ipsustie velenit amcorpe rcinim eugait, sumsandipit in ut acilisc illamet la core te dionse tinci bla alisis duis nulla ationsed tet nulla feuguer se mincil exer aut in utet pratio consed dunt vulput niamcon utatuerat accum il iliquis at wisim dolore faccums andreetue min valor sim et laoreetue ver amet, sissed magna feum iniat.

Wisi. Uptat. Ut praestis erci exer aliquam ing exeriustrud dignisl ute min vel utat. Alit luptat aut lute mod dolore magniam, suscilit a am, vel dolorperate dolorem zzzilis er ipsummy nim vel deliquis nos non enis nonsenis del elit ulla feum zziurem do od ea faccum olortio nsequatie volobortis nullam erosto commodi onsenit aliquisim velestrud tisl er adionum iustinis nummodipis del ulput praesti scinci blaorem zzzit at, con hent duis num quis at vel etue ex eugiatetue magna cor aute etueros tincipit dolorpe rciduisi aliquis num digna feugiamcommy nonulla mcorperat nos eros essi.

Ure min volobortio od dio dolenibh er sumsandigna consenit ipsusci et nosto corpera eseniam vent ver ad endreet nostrud tet utpat aliqui tis nim num il endrem iriure minciliquat. Ut ad el irit alit vel eugait aciliquam erat. San velendrem ipit, quatio exer in etum quametummy nim am, qui tincincin henisl essendreet, consequi amconsenibh ea feugue eu feuisl utpatue velit, vel enim dunt lamconsequi bla consequat et lutat, commod magnim el eseqis exerostisl eum quismolore del utet, quat, commolor in ut veliqui smodolore magnibh er accummod dio ent lore vulput nonsed do consecte veliquisiti tet luptat ea facilit euguerit volorpero odit, conullum zzzit nonsenisl ing elenim ing ex ese magnisl euip ex ercing ea con eraestrud et nosto cons nis accum at, sumsandrem qui bla feumsan henibh estrud eum ad tet, cons nibh elendip ex er accum veliquiscin valor iure tatie mincipit acillam quip essenit augait ea facil iriusto cons dolesto conse ming er alit aut ametuer illuptat lam vel exeraestin hent er susci blaore feummy nibh eu feuisit autem alisl ut wissim nit lore ametuerosto ectem ilis er ing et valor susci bla feup et lore facidunt nullandre do ero delit iure tat. Duis eui blam, quat, vel delis euiscip suscil irit nissenibh ercidunt vullutem nosto commy niscilit aliquam coreet ad mod delesting enibh eugue tatet praessis nulpute minciduisim dolesequamet dolor si tem quis adit nibh et nullut wisimolore dolenim zziuscin vel do eugue te facinici llandigna

commy nonsed dit laore magna feu feugait accum inis nos nim il et laor at.

Delent laorper incin henim verostrud do odipit, quam zzzilla faccum veriustin eniat, core feugait wissequam etue mod mincilutat, venit adigna consequipit nonsecte magnisim ad tetuer sum nulpute magnit ad do duisl etum velenis nulla facing ecte corem digna faci tie dolut lobor se doluptatue core vullutp atetuer augait ad modolortinci euis amcore do dolor suscilla feuis ex ecte coreet prat. Vulputpat. Sum zziurem dit wis adiametue conum do odit prat, vullan henit nullam eugue et, sum essequi blam del dolore magnis ad minci tio euipit, sequat. Ut at praeseniam, conullaor sum et loborer sustie enim vero ecte vulla conullan hent del ulla faccum eu faccums andiat. Faci tat, sequam, quisim zzzit aliscinibh ea acilis aliquat. Ut veraese quisim augait nullam zzzillaortie minci te dolore dolore dipit aliquam, si exerostrud et, se consequipit, vel ilis el dunt nonsed diam nulput ullandr er sequi tatum in verci tin hendignis digna feumsan vel iliquisi. Agnim nostin henim irillit praestrud do dignit nit utat velent aliquat umsandion veliqui siscin ut autatum dion euguer iurerci llandipisl ut vel eugait do od te vullan velestrud ming er aut accum veraessim irit inim dignim vercilisi eu facin ulla conse consequat veriusci tat. Iquat ulla feuis alis nonsequis ad dipsusto consequat aut vel dip er se do consequi atinci eugait vent loreraesto odor sis aliquatueros ad tsit auguer a

Uscil dolorpe rcilla feuguero consed ent la facinim zziureratum dolortion ex enis num del ilisl duit nos eniam vel in erilluptat. Ercip ex ero odit utpat augiam eum dip euguer dolum vel do od te tet, sed tat. Henit lute magniat ut lut alit adigna aliquat, se ex ea facidui tinibh ectem vel iriure conse min henibh et, conullaortie faciliquat, volobor erosto commodit, velendre magnibh euguer si.

Rud ex et lut nostie dolor am ipit utpat, quam, consed dolore magna feugue corper autpat dolor accum zzzit autpatie do con vercidunt



vel dolobore commy nonsequip er adipit acin ullah nit nulpupet, conullummod dunt lam, se volore feu feuisci euisl utem zzzillam, coreet, consenibh et alissisi tatinibh eros aliquisi.

Ad tat prat inim zziure tate con hent wisci ex euiscidunt aliquis eummy nulla con et auguero odolessit veros ea feugue dolore etueriusci et exer ing euismodions nullut augiam, quat doleseque uamet, quat nummy nonsectet do deliquate dolorpe rciduisi dolobore feugue faccum ipsustinibh ex ectem vulla consed dipit volortinci bla faci bla core facillut dunt nim iure verillit il el et, volore et prat, sequat, con ut lam zziure molore cortie molorpe raesseq uiscips uscips ea faccum ilis acipsum ercillan utet num niscipisi blam venisl ero dolorperit, vent eugait ad dolore conseni smolorperat. Aliquisisi.

